

కుక్క పీల్

(కథలోకి ఎలా దిగడవో, తెలిక ఈ విధంగా దిగుతున్నందుకు పాఠకులు ఊహించాలి.)

కుక్కతోక పట్టుకు గోదారి సాధించగలిగిన హీరో లెక్కడ లేరంటారా? ఊరుకోండి సార్. మీరు చూడత మాత్రాన ఎక్కడ లేరనకండి. ప్రకాష్ గాణ్ణి మీకు తెలుసా? తెలిస్తే అలా అనరు మీరు. ఏదీ ఓ సిగరెట్టిలా పారేయండి. ప్రకాష్ గాడి గురించి వివరంగా చెప్తాను..... థాంక్స్, కానికొంచెం అగ్ని కూడా ఇవ్వండి..... అగ్నిపెట్టె మీదే! ఉంచుకోండి..... మరింక..

“ఫ్రీ ఎన్టర్ ప్రయిజ్” అంటే మీకు తెలుసా? అంటే మరేం లేదు. శ్రమంతా ప్రజల్ని; సీరంతా ఎన్టర్ ప్రయిజుగాళ్ళది— అదీ దానర్థం. ప్రజల కోసం అంటూ ఎన్టర్ ప్రయిజుండదనీ, ఎన్టర్ ప్రయిజు కోసం ప్రజలున్నారనీ వాళ్ళ అభిప్రాయం. అయితే— ప్రజలంటే ఎవరు ?

ఎవరో చెప్పండి? ప్రజలంటే బోద్రావుడూ, గెడ్డం సన్యాసీను; అంటే మీరూ నేనూ అన్నమాట. మరోలా చెప్పాలంటే; జేబులో డబ్బు లేసుకు వెళ్ళే వాళ్ళు ప్రజలు! అవి కొట్టేసి బాంకుల్లో దాచుకొనే వాళ్ళు ఎస్టర్ ప్రయిజుగాళ్ళు. బోధపడిందా? ఈ సిస్టమ్ కి బ్రిటన్, అమెరికా, రష్యా— పుట్టినిల్లు, మెట్టినిల్లు, గిట్టినిల్లు— వరుసగా ఎరుగు నది.

మా ప్రకాష్ గాడు ఫ్రీ ఎస్టర్ ప్రయిజులో సాటిలేని మేటి మొనగాడు. ఏ వన్. అంటే నంబర్ వన్ అన్నమాట. “కాశిబాబు” వాడసలుపేరు. “పరకాష్ బాబు”, “ప్రొకాష్ బాబు” వాడి నామాన్తరాలు. గిర్రడు గిరీశం అయినట్టుగా కాశిబాబు ప్రకాష్ బాబయ్యేడు.

గిరీశంగాణ్ణి మీకు బాగా తెలిసుండాలి. గిరీశం అంటే అసలు గిరీశం, “కన్యాకుల్కం”లో పెద్దమనిషి, వాడంత పాప్యులర్ ఫిగరు మన సాహిత్యరంగంలో మరోళ్ళేడు. ఒప్పుకుంటారా? ఎంచేత వాడి ఏకచ్ఛత్రాధిపత్యం ఇంత కాలం నించీ అలా చలామణీ అయిపోతూం దంటారు? చెప్పగల్రా? అందుగురించి నాదో చిన్న ధీరీ ఉంది. వినండి చెప్తాను.

ఇంగ్లండా, ఫ్రాన్సు, మరేమో ఒచ్చి, అమెరికా, జర్మనీ వగైరా అన్ని దేశాలూ తిరిగి చూయిస్సి మెస్టర్ గా ముదిరిపోయి, సినికలైపోయి చివరకి భారద్దేశానికి షిప్పులోంచి కొత్తగా దిగిన ఫక్తుబూర్జువా సరుకు గిర్రడనే గిరీశంగాడు. దిగిన కొత్తలో బేవార్సుగా రికామీగా ఉన్నాడు మరి. మరి మారని కాలం కదా అప్పుటికింకా! వాడికింకా సరిగా కాలాన్లేదు. ఇప్పు డాస్తులూ గీస్తులూ సంపాదించుకు పూటుపడి బాగా వేళ్ళు తన్నేసి ఊడలు కూడా దించేసేడు. వాడి గోత్రీకులంతా ఇప్పుడు (నాయకుడేకవచనం, నాయకుళ్ళు—

బహువచనం) నాయకుళ్ళయిపోయి దేశాన్నేలేస్తూ ఉంటే వాడాపాటి సాహిత్య రంగాన్నేలేదా?! అద్వైతానికాది శంకరు లెలాటి వారో మన ప్రస్తుత ప్రభువుల సిద్ధాంతాలకి కన్యాశుల్కపు గిరీశంగా డలాటి వాడు. అందుకే— మీకు తెలుసో లేదో— వాళ్ళందరికీ వాడంటే కొంత ఇన్డెన్జు, చిన్న సాప్టు కార్నరు. గిరీశంగాడికి అంతకుముందున్న హ్యూడల్ మనుషులకీ జరిగిన తగు వే “కన్యాశుల్కం”లో పెద్ద తగువు, తెలిసిందా?

అయితే—

ఆ పాత వెధవలూ ఈ కొత్త వెధవా కూడా ఒక్కలాటి వెధవలేనని చెప్పు చేయిసి చూపెట్టేసింది మధురవాణి. అప్పుడారంభమయిన గిరీశంగా డ్రోజులు ఇంకా ఇప్పటికీ వెళ్తున్నాయి. చూసుకోండి. మధురవాణికి మంచి రోజులింతవరకూ రాలేదు..... అవునైంది, దేనికైనా చెప్పే రావాలైంది. అందుకే అప్పట్లో ఆవిడకి ఏ సరైన దారీ చూపించలేకపోయేడు సౌజన్యరావు పంతులు.

పంతులు కూడా అట్టే పనికొచ్చే సరుక్కాదని అందుకే లిట్టెన్ చెప్పు చేసేసి చూపెట్టేసింది మధురవాణి.....పోనైంది..... ఇంతకీ సౌజన్యరావెటువంటివాడని మీ ఊహ?..... నా అభిప్రాయం చెప్పమంటారా? అతను ఇప్పుడున్న మన పెద్ద పెద్ద నాయకుల్లాటి వాడు! మార్యాడీ ప్రెస్సుకి సోషలిస్టు సిద్ధాంతాలు బోధపర్చే వాళ్ళాటివాడు. డిపెండెంటుగా సృష్టించేవా ఇండిపెండెంటుగా సృష్టించేవా అని టకాయించి దేవుణ్ణే చలో నరకానికే చలో అనగలిగిన డాక్టర్ గాళ్ళకు గీతాసారం, విదురుని నీతులూ చెప్పే వాళ్ళంతా మహాత్మాగాంధీలైపోతారుటండీ, మీ వెర్రి కాని? : వీపీద కుట్లు విడిపోయేట్టు ముక్కు మీద గుద్దినా లొంగిరాని వెధవలు, నాలుగు చీవాట్లు పెడితే మంచికి మారిపోతారా? ఆలాటి ఘటాలు మంచి మాటలకి లొంగుతాయా?

“డామిట్: కథడ్డం తిరిగింది” అనేసుకుని అన్నీ దులిపేసుకుని మళ్ళీ యథాప్రకారం తయారు: అలాన్నెప్పి అలాటి వాళ్ళని కొట్టావద్దు, తిట్టావద్దు. కాని మాత్రం చెరో రెక్కా పట్టుకు పటకారుతో కోరల్లీ సేస్తే.... అయామ్ సారీ: గాభరా పడకండి, గోవలోకీ, వయలెన్స్ లోకీ, వర్గ పోరాటంలోకీ థియరీ ఆఫ్ స్టేట్లోకి దిగిపోవ్వండి. “పానికీ” అయిపోకండి, ప్లీజ్! .. వేచెప్పేది మరం లేదు. మా ప్రకాష్ గాడు అపర గిరీశంగాడు. అసలుకి సరైన నకలు. పోలిక లా రీతిగా ఉన్నందువల్ల ఇదంతా చెప్పవలసొచ్చింది.

ఆ రోజుల్లో గిరీశం ఎలా ఉండేవాడో కాని, మా వాడ్రోజుల్లో మా ప్రకాష్ గాడు మాత్రం రుడాల్ఫ్ వాలెంటినో మేనల్లుణ్ణి ఉండేవాడు. ఇప్పటి తెలుగు హిందీ బై స్కోపు హీరోలెవరూ వాడికి చావు. అలా ఒకటోరకం ఫిగరు వాడిది. పులిసి బలిసిన ఆబోతులా ఇప్పటికూడా ఎలా వుంటాడో, కావలిస్తే, వెళ్ళి చూడండి. ఆంధు కే చెప్పేరు: విద్య లేనివాడు వింత పశువైతే కాసులున్నవాడు జాతి పశువు. తెలివి తేటలిక్కాదున్నండీ! జిత్తులకి “జాకాలే” కాని, తెలివి తేటలకి బిగ్ యాస్ మాత్రం కాదు మావాడు.

వాడికి పర్సనాలిటీ ఎలాటిదో, తెలివితేటలు కూడా అలాటివే, అద్భుతం! మాటలెప్పి దేశాన్నమ్మేగల్దు. బజారుకి బయల్పెండంపే, మనిషి ఆ పైన బట్టలూ! అంతే! మ రిం క ఎక్సం వేస్చూసినా వంటి మీదెక్కడా కాణీ కనిపించదు. ఖాళీ పర్సయినా పట్టుకోడు. కాని, బయల్పెండంపే మాత్రం ఊరంతా జయించుకొచ్చేస్తాడు. సెలు మేన్టేన్ చెయ్యడంలో వాడు చేసినట్టు లార్డ్ కిచ్ నర్ కూడా చెయ్య లేడు, కాలిస్తే గోల్డ్ ఫేక్ తప్ప కాల్యుడు. వెళ్ళే “లూటీ”కి తప్ప వెళ్ళడు.....

అరె! "లూటీ" మీకు తెలీదూ ? : మెడ్రాస్ హాల్ బజార్లో దాన్తో సమానమైన హోటేల్లేదు కదా ! అదొట్టినే ఓ సారి వెళ్ళి చూడాలంటే మీకు రూపాయి చార్జి. హిట్లరూ ముస్సోలినీ చర్చి లూ, ముగ్గుర్ని ఒకరుగా ముద్దచేయిసి రాజ్ పుట్ మీసం తగిలించేసి చమ్మా చుట్టేస్తే ఎలా ఉంటుందో ఊహించగల్రా మీరు ? లూటీ హోటేలు గేటు కీపరలాగే ఉంటాడు. రూపాయి టిప్పు— అంటే బక్షీసు— ఇవ్వగలిగినవాణ్ణి తప్ప రెండో వాణ్ని లోపలికి రానివ్వడు వాడు. మీరు మళ్ళీ ఎంతో మంచి డ్రెస్సు వేసుకొని రాజా ఆఫ్ రాంనగర్లా వెళ్ళినా, సాత కారు కిందతేడాది మోడలయినా సరే— తీసుకువెళ్ళి అందులోంచి దిగితే మాత్రం మీకు డోన్ల్యాక్ గెటాతే! గేటు దగ్గర్నించి కిచెన్ దాకా అంతా ఒకే మోస్తరు హైక్లాస్ లెండి. లోపలకెళ్ళి క్రాకరీ చూస్తే, అదే తినేయాలనిపిస్తుంది. ప్రకాష్ గాడు, కాఫీ అయినా సరే, అక్కడ తప్ప మరోచోట తాగడు.

మరింక హైక్లాస్ ఆటల్లో మా వాడు ఎక్స్ పర్ట్ నుకోండి. ఫర్ ఎగ్జాంపుల్; క్రికెట్లో వాణ్ణి మించిన చెయ్యి లేదు. అందులో బ్యూటీ ఏవిటంటే మా వాడెప్పుడూ క్రికెట్ మాత్రం ఆడు. మరైతే ఏం చేస్తాడయ్యా ? ప్రతి మేచికి అతి బ్యూటీ ఫుల్ గా అంపైరింగ్ చేస్తాడు. ఆట్లో ఆటంతా ప్లేయర్స్ ది. చీర్స్ నీ, అంపైర్స్. పదిన్నర కల్లా ఫుల్ అంపైర్ యూనిఫాంలో గ్రౌండ్ లోకి దిగేడంటే మా వాడు మరింక పులే కదూ! డెసిషనిచ్చేడంటే టకా! మరి దానికి తిరుగు లేదు. రంజిత్ సింక్కాదు. అమర్ సింక్కాదు, సీ. కే. నాయుడుకాదు, ఎవరొచ్చినా సరే వాళ్ళకి ఎల్. బి. డబ్ల్యు. ఇచ్చేసి కాళ్ళు విరిచేసే డన్నమాతే! వాడంటే హేమాహేమీల గ్గజ గజ. అప్పట్లో వాడు ది వెరీ బెర్రర్ ఆఫ్ మెడ్రాస్ క్రికెట్ అన్నమాట.

మా వాడెంతవరకూ చదివేడంటారా ? బియ్యే పాసయేడనుకోండి, పెద్ద పెద్ద చదువు లెవడిక్కావాలానా ఈ రోజుల్లో ? పచ్చయస్పాస్లో, బియ్యే, వాడూ చదివేడు, నేనూ చదివేను, వాట్ గుడ్ ఈజ్ దట్ టు మి ? లోకవంతా మీకు రోజాల బాట పరుస్తూంటే, వెధవ పెద్ద చదువు, ఎందుకది మీకు ? యు వాన్ ఇట్ ? “నో” కద ; థాంక్యూ ! కావాలంటాం మోనని భయపడ్డాను. ఒక వేళావాలనుకుంటే మీకు చదువాస్తుందేమోగాని, మీరెంత గింజుకు చచ్చినా మీ బియ్యే డిగ్రీతో మీరు రోజాపువ్వులలోడ్డు వేయించుకోగలరా ? దానికి నశీబుండాలానా ! అంటే నూరుమంది న్నాశనం చెయ్యగలిగిన తాహతూ ధీమా ఉంటేనే మీకలాటి సుఖాలు దొరకాలి.

....రూడ్ గా అన్నాననుకోండి, మర్యాదగా చెప్పాలంటే మీకు లక్కుండాలి. ప్రకాష్ గాడి కది కావలసినంత . కాణీ లేనప్పుడు వాడు కో టీ శ్వ రు డు. మ దు పు లే ని వ్యాపారానికి వాణ్ణి చెప్పే మరోణ్ణి చెప్పుకోవాలి. మూడు కార్లు నాలుగు మేడలూ, అయిదు కంపినీలు, ఆరు బాంక్ డైరెక్టర్ షి ప్పులు బంగారగుడ్డు పెట్టే ఇల్లాలూ, ముగ్గురు మణిపూసలాటి పిల్లలూ, సర్వెంటుస్, సిరులూ, సంపదలూ అన్నీ అంతా ఉన్నప్పు డిప్పుడెలా ఎంత దర్జాగా బిర్లా బ్రదర్లూ ఉన్నాడో, పూటకి టికాణా లేనప్పుడు వాడింతకంటే దర్జాగా లార్డుకర్జన్ బాబులూ ఉండేవా డన్నమాట. అలాటి వాళ్ళనే సలకులూ సహజలకులూ అంటారు మనవాళ్ళు. జాతకం చూస్తే వాడికి శనిగాడూ రవిగాడూ కూడా ఉచ్చలో ఉన్నారట. మరింక, చెయ్యి చూస్తే ఫేట్ లైను మూన్ లోంచి జూపిటర్లోకి తారాజువ్వలా ఎక్కిపోయింది. అలాటి ఫేట్ లైనున్న వాళ్ళు తోకలు పట్టుకునే పైకిలేచి పోతారుట, అది ఫేటు కాదు, లక్కు; కర్మ కాదు, అదృష్టం.

వాటి మధ్య తేడా లేనంటారా ? అయితే, మా దూరపు చుట్టంగా దొకడున్నాడు. వాడి కేసు తీసుకు చూడండి. చూసి, అదంతా వాడు చేసుకున్న కర్మంటారో, మర్లక, అదంతా వాడిక్కలిసొచ్చిన అదృష్టం అంటారో, మీరే చెప్పండి.

మా వాడు— అంటే ప్రకాష్ గాడు కాదు— మా చుట్టంగాడు తెల్లవాల్డెంలో జూనియరింజనీరుగా సర్వీసులో కాలుపెట్టేడు. ఆ లా నలిగి నలిగి వార్ డెంలో అసిస్టెంటింజనీరయేడు. ఆ తరవాత హి నెవ్వర్ లుక్ టాక్ : స్వరాజ్యం ఒచ్చేక ఎగ్జిక్యూటివయేడు. తరవాత చీఫ్ కూడా అయేడు. డిపార్టుమెంటు పబ్లిక్ వర్కుస్ బాబూ! అంటే కల్పవృక్షం.

బ్రిటిష్ వాడు హిందీలోంచి ఇంగ్లీషులోకి “లూట్” “లూటీ” అనే మాటల్ని లాక్కుని తన స్వంతం చేసేసుకున్నాట్ట. నెహ్రూ గారు పాయింటౌట్ చేసేరు మన కా విషయాన్ని. అదొకటి, రెండోదేవిటంటే; మన తెలుగు పందికొక్కుని తీసుకుపోయి “బాండికూట్” అని పేరు కొంచెం మార్చుకొని ఇంగ్లీషు వాడు దాన్ని ముద్దుగా తన దిగా పెంచుకుంటున్నాడని మనకి ఆక్స్ ఫర్డ్ డిక్షనరీ చూస్తే స్పష్టం పడుతుంది. కావలిస్తే వెరిఫై చేసుకోండి.

లూటీ చేసేడం, పందికొక్కులా తినేడం— వాటికి కొత్త నగిషీలు చెక్కి కొత్త తొడుగులు తొడగడంలో ఇంగ్లీషు వాళ్ళు చాలా పేన్స్ తీసుకుని మన వాళ్ళకి కొత్త కొత్త శిల్పాలు మప్పేరనే విషయం చాలా కచ్చితమైన విషయం. అది మీరు కాదనేరు.

ఏదొరికితే దాన్ని ఎవడికీ దొరక్కుండా తినేడంలో తెల్ల గురువుల్ని మించిన నల్ల శిష్యుడు మా చుట్టంగాడు. తరిఫీదంతా బిఫోర్ స్వరాజ్ చే పొందేళ్లెండి. ఆ తరవాత స్వరాజ్యం ఒచ్చేక ఏమైం

దంటే, పెత్తనాని కొచ్చిన ఎలకలన్నీ కొద్ది రోజుల్లోనే పందికొక్కులయి కూర్చున్నాయి. దానో పోటీల్లావయిపోయి, పందేలు వేసుకు తినేడం దాకా ఒచ్చేసింది వ్యవహారం.

“రాట్స్ ! దె కిర్ట్ ది కాట్స్ ఎన్డ్ ఫాట్ ది డాగ్స్ !” — పద్యం మీ గ్యాపకం లేదూ ? అదీ పరిస్థితి. దానో “లంచాలో ! అవినీతో, దోపిడివో !” అంటూ ప్రజల్లో గోల బయల్పెరిందంటే బయల్పె రదూ మరి! చెవులు కోసేస్తూంటే ఎంత మే కలై నా ఎంతకాలం సహించి వూరుకుంటాయి ?

ఆ గోల విని, సకాలంలో ఏదో ఒహటి చెయ్యకపోతే, మరి మనకి మర్యాదా దక్కదన్నెప్పి కొన్ని పాలకప్పులులు కొంతాలో చించి, “ఆగండి వెధవాయిల్లారా! ఆగండి! ఇదుగో ఓ పెద్ద పంది కొక్కు! మీ శ్రేయస్సుకోరి, ఇదిగో, దీన్ని ఈ నిమిషంనుంచీ పన్నోంచి తీసేస్తున్నాం! కాబట్టి మీ కొచ్చిన భయం ఇంకేయలేదు. గోలాపి సుఖంగా బతకండి!” అంటూ కేకలు వేసేయి.

ఆ విధంగా మా చుట్టంగాడికి పని పోయింది. పాలకుల బాక్కోసం ఓ బ్రైబరీ కేసులో ఇరుక్కున్నాడు. వెంటనే సస్పెన్షను, ఆ తరవాత అరస్టు దాన్తరవాత బెయిలు, అనయేక చార్జిషీటు దాఖలూ, కేసు విచారణాను, అందులో వాడికి ఆ రైల్లు శిక్ష. దాని మీద అప్పీలు, మళ్ళీ బెయిలు, మళ్ళీ ఆర్గుమెంటు, ఆఖరికి అప్పీల్లో శిక్ష ఖాయం. తరవాత రివిజను, మళ్ళీ బెయిలు, మళ్ళీ ఆర్గుమెంటు..... అలా సుప్రీం కోర్టుకి.... ఆఖరికి కింది కోర్టు శిక్షే ఖాయం! మా చుట్టంగాడికి దానో ఆరైల్లు కలుగులో నివాసం.

లాయర్లు వీళ్ళూ వాళ్ళూ అంతా కలిసి మా వాడి దగ్గిర్నించి ఓ లకారం దాకా చింతకాయల్దులిపేసినట్టు దులిపే సేరైంది. ఓ ఆరైల్లు

గాను! దానికేంగాని, మా వాడికి ఆ విధంగా నొఖిరీ పోవడం, కొంత డబ్బు పోవడం, చివరికి జెయిలు కెళ్ళడం — ఇదంతా మా చుట్టం గాడి కర్మ కాపోతే ఇంకేవిటి చెప్పండి! కాని, గురువు గారూ! ఉద్యోగం చేసి గడించుకున్న దాంట్లో ఖచ్చ వెచ్చాలన్నీ పోను మా చుట్టంగాడు మిగుల్చుకున్న దెంతో తెలుసా? పదహార్లక్షలు! మరి దాన్నేవంటారు? అదదృష్టవే! కదా?!

ప్రజల్నడిగితే దాన్నే దోపిడీ అంటారు.

మా చుట్టంగాణ్ణుగుతే అదంతా హార్డ్వర్క్ అంటాడు.

అదీ నిజవేలెండి. బతకాలంటే పుల్లూ సింహాలూ పంది కొక్కులూ ఏవైనా సరే కష్టపడే బతకాలి. అయితే, వాటికి మీకూ తేడా ఏవుంది? ఉంది లెండి. మనం కష్టపడి బతుకుతాం, బతకలేక పోతే ఛస్తాం. అవైతే మన మీద బతికేస్తాయే కాని ఒకంతట చావ్వు. నే చెప్పింది కరెక్టేనా?

ఇంతకీ చెప్పొచ్చేదేంటంటే, జెయిలు కొల్పేసొచ్చేక మా చుట్టం గాడు పెళ్లాన్నీ కూతుర్నీ వెంటబెట్టుకుని తెంపరీగా తలదాచుకొందికి మా వూరికి మకాం మార్చేసేడు. మార్చి మార్చగానే వాడి కూతుర్ని చూసి నేను ఇష్టపడిపోయేను. అంటే, ప్రేమించేనన్న మాట.

తెలుగులో ఆ పిల్ల పేరు లీలానతి మంగతాయారు. ఇంగ్లీషులో సింపులుగా “లిల్లీ”. చూడ్డానికి మల్లె మందారాల మిక్స్చరు. ఆ పిల్ల న్నేను చాలా దూరంనించి ప్రేమించేను. అంటే ఆ పిల్ల మున్సిపల్ ఆఫీసు కెదురుగా కూర్చుంటే నేను టవున్ హాల్ అవతల్నించీ, స్కాండల్ పాయింటు దగ్గర కూర్చుంటే, తీర్థపురాళ్లు దాతేక్కొంత దూరం నించీ, వాళ్ళింట్లో ఆ పిల్ల పడుకునుంటే నేన్నాగడిలో మేలు కూర్చునీ ప్రేమించేవాణ్ణన్న మాట. గొప్పవాళ్ళని ప్రేమించడం

గొప్పన్యూసెన్సు గురువుగారూ! అనుభవం మీతైలుసు కున్నాను. అయితే, అప్పటికింకా అనుభవం చాలు కదా !

మీరిల్లిది విన్నారా ? బైరన్ కౌబోలు చెప్పేడు: ఆడ తనజీవితంలో ఒక్కసారి ప్రేమిస్తుందిట. అది ఫేలయి పోయేక, లేక అదయిపోయేక ఆవిడగారు ప్రేమించడాన్ని ప్రేమిస్తుందిట తప్ప మరి దేన్నీ ప్రేమించదట. మా చుట్టంగాడి కూతురు— లిల్లీ— అప్పటికప్పుడే ఓ యంగ్ ఐ. పీ. ఎస్. ఆఫీసర్ని ప్రేమించిందిట. వాడూ అదే చేసేటట్ట. ఇద్దరికీ మేరజయే లోపున లిల్లీ ఫాదర్ మీద క్రిమినల్ కేసాచ్చి పడింది. దాన్తో పోలీసువాడు వెనక్కి జంకేసి పిల్లకి మరి కనిపించడం మానేసేడు. అంటే క్వయట్ గా కిస్తూ ఇచ్చేడన్నమాట. అంటే గురుడు గికురించేడన్నమాట.

అంచేత, వైజాగొచ్చిన కొత్తలో లిల్లీ చాలా గ్లామీగా, సవితి కొడుక్కి చెయ్యి విరిగితే చిన్న రాణీగారున్నట్టు చాలా విచారంగా ఉంది. ఫాదరు జెయిలు కెళ్ళేడు. పిల్లకదో “సారో”. పోలీసు ప్రియుడు గిల్లుకొట్టేడు. అమ్మాయి కదో పెద్ద “సారో”, డబ్బుంది కాబట్టి సరిపోయింది కాని అలాటి “డబుల్ సారో”కి మరో మామూలు పిల్లయితే చచ్చిపోయుణ్ణు.

ఆడది “డీప్ సారో”లో ఉండగా వశపర్చుకోవడం కొంతలో కొంత సులభం అని నేనెక్కడో చదివేను. రిచర్ట్ ది థర్డ్ గాడి బెక్సిక్ అలాటిదేనని షేక్ స్పియరు చెప్పేడనుకుంటాను. కాని మేష్టరుగారూ! దానికైనా లెవెల్ సరిపోతే కాని కుదరదండీ. అబ్బే, లాభం లేదు. గట్టుమీద కాలుమీద కాలేసుకూర్చున్న వాళ్ళకి నూతిలో దేవుళ్ళాడుతూన్న వాళ్ళకి ఎక్కడా లంగరందదు. వరదలో నే కొట్టుకుపోతూ బ్రిడ్జిమీద చక్కా ఉన్న వాళ్ళని నేనెంత ప్రేమిస్తే

మాత్రం ఏం ప్రయోజనం ఉంటుంది గనక! వాళ్ళలా కిందికి చూస్తూనే ఉంటారు. నేను వరత్తో పోతూనే ఉంటాను. లిల్లి కేసులో అలానే అవుతుందేమోనని చాలా భయపడ్డాను. మనం ఎక్కడ? పదహార్లక్ష లెక్కడ? కొండ మీద కొత్త లైట్ హవుసెక్కడ? గొడారిగోతుల్లో గుడ్డిబుడ్డి దీపం ఎక్కడ? మధ్యని చాలా దూరం. చాలా తేడా ఉంది కదా!

రాగా పోగా, లిల్లితో మా చుట్టరికం చెప్పుకుందిక్కూడా ఆపర్చునిటీ లేకపోయింది. కాని నాకు హోపు మాత్రం పోలేదు. మేష్టారూ, హోపేగదా మనకి ప్రాణం!

ఓ రోజు సాయంకాలం అలాగే మాంచి మేల్రకం హోపుతో బీచిని కూచున్నాను. లిల్లి నన్ను రికగ్నయిజ్ చేసి నాడ్ చేసినట్టుగా ఊహించడానికి నాకు చిన్నవకాశం దొరికింది. దాన్తో మొన్నీ మధ్య ఆకాశంలో గగారిన్ పడ్డ మూడ్లో పడ్డాను. “ఓహో! ఘాగోశం బావుంది! దాన్చుట్టూ బ్లూరిబ్బను చాలా బావుంది!” అలా ఆ రోజున లిల్లి చాలా బావుందనిపించింది నాకు.

ఆ వేళ్ళి ఈవెనింగు కూడా మోస్ట్ బ్యూటీఫుల్ ఈవెనింగ్ లెండి. మెత్తటి ఇసకమీద నీరెండ బంగారం కుమ్మరించేసినట్టుగా ఉంది. సముద్రపు కెరటాలు వెత్రిగా సింహాల్లా విరుచుకు పడిపోకుండా చక్కటి కుందేటి పిల్లలా చిలిపి గెంతులు గెంతుతున్నాయి. క్లబ్బులో దండుముండలు ఇంగ్లీషులో మాటాడుకున్నట్టు కాకుండా, లైబ్రరీలో బీర్వాలవార ట్యూటర్ కుర్రాడితో ఆనర్సమ్మాయి మాటాడినట్టు ఆవేళ్ళి గాలి చల్లగా మెల్లిగా మెత్తగా ఉంది. వాతావరణవంతా “ఈవెనింగ్ ఇన్ పారిస్”లా కమ్మగా ఉంది. జేబులో నా కప్పు డింకా నాలుగు సిగరెట్లున్నాయి. నిండుగా ఓ అగ్గిపెట్టుంది. నేనప్పుడు

తెరిల్లీ హాపీగా ఉన్నాను. లిల్లీ నన్ను పాసయి కొద్ది దూరంలోనే స్కాండల్ పాయింట్ దగ్గర కూర్చుంది. ఆ పిల్లవి కళ్ళు కాంచెం ప్లేట్ చేస్తూ అలా సుఖంగా కూర్చున్నాను. కవులు కళ్ళు చూసి ప్రేమించాలనీ, మిగతా వాళ్లు మిగతా వాటిన్నూసి లవ్ చెయ్యాలని అదేదో ఒక రూలుందిట. అప్పట్లో చెప్పేవారు. ఆ ప్రకారం అలా చూస్తూ కూర్చున్న నేను అప్పుడు తెంపరీగా స్వర్గంలో ఉన్నాను.

మేష్టారూ ! మీ రెప్పుడూ నా సొరచేపన్నూసేరా ? అడివిలో పెద్దపులి అలానే ఉంటుంది. బ్రెమండస్ పర్సనాలిటీ : నేనోసారి చూసేను. పెద్ద పడవంతుంది. అరవై బాంక్ డై రెక్కర పెట్టు ! దెబ్బ తీసిందంటే తిరుగులేదు. చచ్చిందాన్ని బైటకి లాగడానికి పదిమంది కూలీలు చాలేరుకారు. గురువుగారూ! దాన్నా వేళ కోస్తే దాని కడుపులో ఏం కనిపించేయనుకున్నారు ? ! ఓ పెన్నూ, ఓ బంగార్రెట్టువాచీ, రెండుంగరాలూనూ !! వాటి తాలూకు మనిషిది మాత్రం అయిపెక్కడా లేదు. గోళ్ళతో పళ్ళతోసహా జీర్ణం అయిపోయినట్టున్నాడు. ఫిషరీ డిపార్ట్ మెంటాఫీసరొహాడు అదలా చూస్తూ మూర్ఛపోయేడు. చెప్పే ఇదంతా మీ కబద్దం, నాకు నిజం..... సొరచేపనే ఇంగ్లీషులో “షార్క్” అంటారు మేష్టారూ! అరె! మీరెప్పుడూ చూశేదా ? పోనీండి. పెద్ద పెద్ద కంపెనీల ఫారిన్ దొరల్ని చూసేరా? అంతెం దుకు, నూనె కంపెనీ ఉందా ? అందులో పెద్ద దొరన్నూస్తే షార్కుని మీరు వేరే చూడఖరేదు. రస్సాకి రస్సావాడే అది, అదే వాడు.

అలాటి సొరచేప గుభీమని సముద్రంలోంచి ఎగిరొచ్చి పడ్డట్టుగా, ఆ సాయంకాలం బీచి రోడ్డుమీంచి ఇసకలోకి ఎగిరి దుమికేడు ప్రకాష్ గాడు. ఎందుకో తెలుసా? పోటీకి!

బ్రాజెన్ గా వాణ్ణాతో పోటీకి తగులుకున్నాడు!

మేష్టారూ! ఎంచేతో కాన్నాకు చిన్నప్పణ్ణించీ కూడా నగ్న సత్యం అంటే చాలా ఇష్టం. అప్పటికి వారం రోజుల కిందట ప్రకాష్ గాడితో చాలా తీవ్రంగా నేను కొన్ని నగ్నం మాటలు మాటాడే సేను.

ఒరే బ్రదరూ! నువ్వు నా ప్రేమ గిరిలోకి అక్రమంగా ప్రవేశించి దురాక్రమణ చెయ్యబోతున్నావూ, అత్తప్పారం అన్నెప్పేను. నువ్వు బ్రెస్ పాసర్వి కాబట్టి నిన్ను ప్రాసిక్యూట్ చెయ్యొచ్చునోరం అన్నెప్పేను. ఇలా చెయ్యడం నీ కిది భావ్యవారం, ఇద్దర్మవారం, ఇది నీకు తగునా అన్నెప్పి కేకలు వేసేను. నేను లవ్ చేస్తూన్న నా చుట్టప్పిల్లని నువ్వు — నా ప్రాణస్నేహితుడివయి కూడా — ఇలా అడ్డు ప్రేమ ప్రేమించడం ఇది జంతునై జం కాని మానవనై జం కాదని నిష్కర్షగా నిజం చెప్పేను. నువ్వు విశ్వాసఘాతకుడివి. విలన్వి, వింత పశువి. అన్నెప్పి చాలా గట్టిగా తిట్టి మరీ చెప్పేను.

అంతా విని వాడు వికవిక నవ్వేడు. యూదుల్ని చంపినప్పుడు నాజీలలాగే నవ్వేవారుట. నగర వీధుల్లో “శాంతి ప్రదర్శనలు” జరుపుతే న్యూయార్కు పోలీసు లలానే నవ్వుతారుట. “మిత్రలాభం” చదివివిపిస్తే గుంటనక్కలన్నీ అదే మోస్తరు నవ్వు నవ్వుతాయిట.

కొంతసేపలా వికవిక నవ్వి, “ఇది ఫ్రీ సొసైటీరా బ్రదర్” అన్నాడు వాడు.

“స్టాటసూ గీటసూ అని కబుర్లు చెప్తావు కదా! మరీ నీకు జెయిలు కెళ్ళిన వాడి కూతురెందుకురా వెధవా!” అనడిగేన్నేను.

“పెళ్ళి చేసుకొందికిరా” అన్నాడు వాడు. అనేసి కుడిచేతి అయిదు వేళ్ళా విప్పి చూపించి ఒక్కొక్కటి ముడుస్తూ, “ఆ పిల్ల ఫాదరు జెయిలు కెళ్ళేడు కాని ఆ పిల్ల జెయిలు కెళ్ళలేదు. అదొకటి!

ఫాదరు జెయిలు కెళ్లేడు గాని వాడ్డబ్బు జెయిలు కెళ్ళలేదు. అది రెండు జెయిలు కెళ్ళినందువల్ల వాడి విలువ తగ్గిందేమో గాని వాడి పనహార్లక్ష ట్రూపాయల ఖరీదు ఒడ్డిలో పెరుగుతోందే కాని దమ్మిడి మేరకి తగ్గలేదు. అది మూడు! తండ్రి కదొక్కరే కూతురు కాబట్టి దాన్ని పెళ్ళాడితే ఆ ఆస్తంతా నా కొచ్చి తీరాలి. అది నాలుగు! మోడ్రన్ సొసైటీలో స్టాటస్కి సక్సెస్కి ఆధారం డబ్బు డబ్బు డబ్బు, డబ్బే ఆధారం. అదయిదు!" అని కూడా చెప్పి ఆఖర్న పిడికిలి బిగించి, "జయం నాదే!" అంటూ చెయ్యెత్తి జే కొట్టుకున్నాడు ప్రకాష్ గాడు.

ఇలా వాడికి నాకూ సంభాషణ జరిగి — ప్యూడేస్ — కొద్ది రోజులే అయింది. వాణ్ణు మెడ్డాయించేదామని విశ్వప్రయత్నం చేస్తూన్నా నేనెక్కడి కక్కడ అడ్లు వేసుకొస్తూ కాసుకొంటూనే ఉన్నాను. ఈ పరిస్థితిలో ఎంకంజింగ్ ఫీచరంవిటంటే వాడెంత పోజుగా తిరిగినా మా లిల్లీ వాడివేపో అరచూపు కాదు పావు చూపైనా చూళ్లేదు. అది చూసుకుని నేను చాలా ధీమా పడిపోయేను. చాలా గర్విం చేసేను.

కాని మేష్టారూ :

ఆ రోజు సాయంకాలంనొచ్చి తేబిల్సు పొజిషన్సు మారిపోయి, తల్లకిందులై పోయి, షేపులు మారిపోయేయి.

అందుక్కారణం ?

మరేంలేదు. ఇసుకలోకి షార్కులా ఉరికిన ప్రకాష్ గాడి కుడి చేతిలో మెరిసే ఇనపగొలుసుంది. గొలుసు చివర — గురువుగారూ : చెప్పే నమ్మరు — మూడు పూట్లా లవండర్ స్నానాల్చేసేసి ముప్పొద్దులా చికెనూ, మటనూ తప్ప మరేం ముట్టని మేల్జాతి అల్సేషన్ కుక్కపిల్లొకటుంది!

ఇంద్రుడు వజ్రాయుధంతో దిగినట్టు కుక్కతో ఫీల్డులోకి దిగేడు వెధవ! పరిస్థితి మారిపోడానికి అదీ ప్రబల కారణం!

ఏం చెప్పంటారు ? !

నాలో పెద్ద లొసుగొకటుంది. నాకు పెంపుడు కుక్కలంటే పడదు. సరైన కారణం కాకపోవచ్చు కాని, దానికో కారణం మాత్రం ఉంది. అప్పుణ్ణాకు ఆ కారణం స్పష్టంగా తెలిసేది కాదు. ఇప్పుడు అనలైజ్ చేసుకు చెప్తున్నాను.

పట్టుతివాసీ, పొడుగు బాలీసు, తాంబూలం, హుక్కా, చేతి కర్రా, పొగచుట్టా, పెంపుడు కుక్కా — ఇవన్నీ ప్యూడల్లక్షణాలని నా నమ్మకం. వాటిన్నూస్తే పాతకాలపు పెత్తందార్ల దుర్లక్షణాలన్నీ నాకు జ్ఞప్తికొస్తాయి. ప్రజల మీద బతికేసే వాళ్ళ లక్షణాలు మొత్తం చేసి ఏవీ నాకిష్టంలేదు. కలవాళ్ళే పెద్ద జాతి కుక్కలు కలవాళ్ళు, ఇప్పటికీకూడా నె చెప్పినవన్నీ ఎక్కువ వ్యాళ్ళ స్టాటస్కి సంబంధంగా అమల్లో ఉన్నాయి. కావలిస్తే చూసుకోండి.

కలవాళ్ళంటే ఉండే ద్వేషంవల్ల వాళ్ళ కుక్కలంటే కూడా నాకు ద్వేషం పుట్టుకొచ్చింది.... మరైతే డబ్బున్న లిల్లీని ఎలా ప్రేమించే నంటారా ? బాగా అడిగేరు సార్, బాగా అడిగేరు, వయసులో ఉన్నప్పుడు — గిరీశంగాళ్లకి తప్ప — మల్లాటి వాళ్లకి వనితే ప్రధానం కాని మరోటి కాదుకదా సార్ ! అయినా లిల్లీ ఫాదరు జెయిలు కెళ్లకపోతే దాన్ని లవ్ చేసేవాణ్ణే కానేమో ! అయినా నాది కూడా అదేరకం క్లాసు కదు సార్ ! ఇంకా పూర్తిగా మార్లేదు కదా మనం ! సోదరమానవులంటే, మనం ఇంకా సోదరులు మాత్రం మానవులనుకునే స్టేజిలో ఉన్నాం. చూసేరా గురువుగారూ, నన్ను గొప్ప ఇరకాటంలో పెట్టేసేరు.....

మరింక చెప్పనీండి నన్ను, చెప్పేదేవిటంటే —

కుక్కలంటే నా కదో ప్రిజుడిసు. గిరీశంగాళ్ల కటువంటి ప్రిజుడిసు యండవే ! అబ్బే ! లాభం కొట్టాలంటే వాళ్లు శిఖండినై నా చేపట్టేసారు. అది వాళ్లకి గొప్ప అడ్వాన్టేజ్ అంటారా ? కాదుమరీ ! ముమ్మాటికీ అడ్వాన్టేజీ, ఎన్ని ఓట్లు ఒచ్చేయన్నదే లెక్కకాని ఎంత సారా ఖర్చయిందన్నది లెక్కకాదే.

గిరీశంగాడు— అయామ్ సారీ— ప్రకాష్ గాడా సాయంకాలం తొడుక్కున్న సమ్మర్ ట్యీడ్ పంట్లాం చాలా బావుంది. వాడి బిన్నీ సిల్కు షర్టు ఎంతో బావుంది. వాడి బాటా బూట్లు నువ్వా నేనా అన్నట్టు చక్కా బావున్నాయి, ఒకటేవిటి సార్ ! వాడి జుట్టు, వాడి మీసం, వాడి నవ్వు, అన్నీ బావున్నాయి.

నాగుండెల్లారిపోయేయి. వాడు బావున్నందుకు కాదు (వాడెప్పుడూ బాగానే ఉన్నాడు.) వాడి కుక్క బావున్నందుకు. అది కుక్క కాదు. కుక్కపిల్ల. నైజుకి మాత్రం కుక్కంతుంది.

“ఎందుకునా నీకానెయ్యం ?” అని చీదరించుకుని అడిగేను వాణి.

ఇనప గొలుసుని తట్టితలా ఆడించి మెరిపించి “ఇది ప్రేమ పాశంరా, బ్రదర్” అన్నాడు గిరీశంగాడు— అయామ్ సారీ ఎగన్— ప్రకాష్ గాడు.

లిలీకి మనుషుల మీద కంటే కుక్కల మీదే ఎక్కువ మక్కువ. అవతల, ఫాదరు జెయిలు కెళ్లిన తరవాత, ఇవతల, పోలీసువాడు దెబ్బ తీసి నరవాతా, ఆ పిల్లకి మానవులంటే ఉన్న మక్కువ మైనస్

డిగ్రీలో ఉంది. తదనుగుణ్యంగా కుక్కజాతి మీద ప్రీతి పే ప్రే గి పెరిగిపోయింది, మరి నా గుండెలందుకే జారిపోయేయి.

తాయారమ్మకి — లిల్లీకి — కుక్కలంటే ఉన్న వెర్రిప్రేమని వీలుగా తీసుకొని ఆ పిల్లభిమానం సంపాదించడానికి ప్రకాశంగాడు ప్లాటు వే సే డ న్న ది మీదపడి కరవొచ్చినట్టుగా స్పష్టంగా తెలుస్తోంది.

ఎంత నీచానికి దిగిపోయేదో చూసుకోండి !

అయితే అలాగన్నెప్పి మనం క్షు డా ఆ లెవెల్కి దిగిపో గలవా? దిగిపోయి అలాటి ప్లాటు లేద్దావనుకున్నప్పటికీ నా కలాటి హైలాస్ కుక్కల్దొరుకుతాయా? మీరే చెప్పండి, వాడంటే ఏ పొ గా క్కంపెనీ మేనేజర్కో, ఏ కుమారాజా ఆఫ్ వ్రజపూర్ గారి పర్సనల్ సెక్రెట్రీకో కాకాకొట్టి ఫస్ట్ క్లాస్ కుక్కపిల్లని సంపాదించేడు. మైల్ రన్ లో నా మీద అరమైల్ లీడ్ కొ డ్డే సే డు. లిల్లీని తన్నుకు పోయేడు!

అవున్సార్ : తన్నుకుపోయేడు. వాడిదే పదహార్లక్షల ప్రయిజు కప్పు ! “టామీ” రాగానే డ్రామా ప్లాటు మారిపోయింది. హీరో విలన్లు తారుమారై పోయేరు. ఇసకలో కూర్చున్న పిల్ల ని వైరు వర్కుతో లాగేసినట్టు లాగేసేడు వాడు. ఒక వారం, రెండు వారాలు, మూడు వారాలు; వీరి వారి కుక్కలు విన్యాసాల ద్వారా తొలి పలక రింపులు, తరువాత ఇంటికి పిలుపులు, ఆ తరువాత మనసుల మార్పులు, అంతా చకచకా సాగిపోయింది. క్విక్ యాక్షన్కి అనుకున్న క్రైమాక్సు.

నలుడికి హంసలా మావాడికి కుక్కపిల్ల కుదిరింది.... అనా లజీ కరక్ట్ కాదంటారా ? పోన్లేండి. మీక్కావలసిందేదో మీరే చెప్పుకోండి.....

“టామీ” అంటే ఎవరంటారా ? బావుంది సార్! అంతా విని ఆఖరికిదా ప్రశ్న ?! ప్రకాష్ గాడు తెచ్చుకున్న అల్సేషన్ కుక్క పేరది. మన పెద్ద పెద్దలంతా తమ తమ కుక్కలకి తరచు ఇంగ్లీషు పేరే ఎందుకు పెడతారో మీకు తెలుసా ? నాకూ తెలీదు, ఎవరైతే నా రిసెర్చి చేస్తే బావుణ్ణు. చాలా యూనివర్సిటీలున్నాయంటారా? అవున్లేండి. ఎక్కడో అక్కడ ఎవడో ఒహాడు చెయ్యకపోడు. చేసి, వాడు ప్రొఫెసర్ పోస్టు కొట్టకపోడు. అదలా ఒదిలేయండి.

లిల్లీకి కుక్కలమీదుండే అభిమానాన్ని ప్రకాష్ గాడేవిధంగా తనయందు మోహంగా మార్చుకున్నాడో, ఎన్ని లబ్ధులు కొట్టేడో, ఎన్ని గిరీశోపాయాలు పన్నేడో అంతా వివరంగా చెప్పే అదంతా ఓ పెద్ద ప్రబంధం అంత అవుతుంది. అదంతా నన్నిప్పుడు వివరంగా చెప్పంటే, అయామ్ సారీ, నేనిప్పుడు చెప్పలేను. ప్రబంధంలో ఆఖరాశ్వాసంలో ముఖ్య విషయం ఏవిటంటే మాత్రం: లిల్లీని వాడు పెళ్ళాడ్డం కాదు. అదెలానూ ఆడేసేడు. ఆ తరవాత ఆ పిల్లానంతా— పదహార్లక్షలు గురువుగారూ ! కాణీ పరకా కాదు— ఆ పిల్లానంతా వాడు వశపర్చేసుకున్నాడు. అదీ ఆఖరి ఛాప్టర్లో ముఖ్య విషయం. ఆ తరవాత అప్పణ్ణించిప్పటిదాకా ఆ డబ్బుని పెంచుకుని, ఆ పెళ్ళాన్ని ఏలుకుని వాడు సుఖంగా జీవిస్తున్నాడు.

ఇంతటితో వారి కథ మీరు సాంతంగా విన్నారు కాబట్టి:

సర్వే జనాస్సుఖినో భవన్తు ! ఓం శాంతి శాంతి శాంతిః!

ఇంతకీ మేష్టారూ ! అం : వెళ్ళిపోతున్నారేం ? కూర్చోండి సార్ : చిన్న సంగతి కూచోండి చెప్తాను. మా ప్రకాష్ గాడు మొదల బెలిజబెత్ రాణి మొగుళ్ళా— ఆవిడకి పెళ్ళే కాలేదంటారా? అయితే, మొగుడుండుంటే — ఆవిడ మొగుళ్ళా హాయిగా దర్జాగా ఉన్నాడు. లిల్లి ముగ్గురు పిల్లల తల్లయినా వాడిపోకుండా ప్లాస్టిక్ పువ్వులా చూడ ముచ్చటగా చాలా సుఖంగా చాలా బావుంది. కానయితే, ఆ కుక్క పిల్ల ఆఖరి కేమయిందని అడక్కుండా అలా వెళ్ళిపోవడం ధర్మవాగురువుగారూ ? : ఏమయిందో చెప్తాను కూచోండి. వినండి.

ఆఖరికా కుక్కపిల్ల పెరిగి పెద్దదయింది. రోజులు కొన్నాళ్ళు బాగానే వెళ్ళేయి. కాని ఎల్లకాలం ఒక్కలా ఉండదు కదా ! అందులోనూ ఇట్ ఈజ్ ఎ డాగ్స్ లైఫ్. అంచేత అదలా పెరిగి పెద్దదయి, చివరకి గుడ్డిదయింది.

అంత సేవ నాకే చేస్తే ఆ కుక్కపిల్లన్నేను కంటి పాపలా కాపాడుకొని దానికో కంచువిగ్రహం కట్టించనూ ? కాని, ప్రకాష్ గాడు అన్ కాన్స్ గా, బుద్ధిపూర్వకంగా కాదు, అలా కాకుండానే దాని గురించి మర్చిపోయేడు. ఇడ్లీ తినేసేక ప్లేచెడంగా తోసేస్తాం కదా ! అంతే ! అలాగే జరిగింది.

అప్పుడో సెంటిమెంటల్ వంటవాడు దాన్ని చేరదీస్తే అక్కడ తన కడకాలబృతుక దెలాగో కడతేర్చుకుంది.

అదీ సంగతి కాని, సార్ : మీరు అబ్జర్వ్ చేసేరో లేదో కాని నిజమైన సెంటిమెన్టంతా అలాటివాళ్ళకే ఉంటుంది సార్ ! సినిమా ల్లోనుకోండి. తెరమీద్దంతా దొంగ ప్రేమేకదా, అంటే అంతా నటనే కదా. అయితే ఆ బొమ్మల్ని కరిగిపోయి నిజంగా ప్రేమించేసుకొనే వాళ్ళు నేలక్లాసు వాళ్ళేననే సంగతి మీకు తెలుసా? నేల క్లాసువాళ్ళందే....

పాపం.... అరె ! వెళ్ళిపోకండి సార్ ! నేలవాళ్ళ గురించి సెంటి మెంటలైజ్ చెయ్యనైంది.

మేష్టారూ, మేష్టారూ ! కూర్చోరూ ? అయితే కైన్ డ్రిట్ సిగరెట్టిచ్చేసి వెళ్ళిపోండి. ప్లీజ్..... థాంక్స్! మీ పర్మిషన్తో రెండు తీసుకున్నాను. మరోలా అనుకోకండి. కొంచెం అగ్గి కూడా ఇప్పించండి అన్నట్టు ! అగ్గిపుల్ల గురించో కథుంది సార్, వినూ? పోనైంది రాసి చూపిస్తాను; ఎలా ఉందో చెబురుగాని.... అచ్చా దెన్ ! వెళ్ళండి. నేనుంటాను. సొలాంగ్! బై బై !